
ПРАВЕДНИКИ

Андрієвська Євгенія Василівна (1908-2001)

Шаповалова (Андрієвська) Інна Іванівна (1934)

Соколов Михайло Хрисанфович (1893-1982)

БРЯТОВАНИ

Соколова (Кисляр) Голда Шаївна (1905-1943)

Дороценківська (Соколова) Лариса Григорівна (1934)

Е.В. Андриевская

И.И. Шаповалова

Л.Г.Дороженковская

До війни Андрієвські дружили з сім'єю глухонімих Соколових. Григорій Хрисанфович Соколов був шевцем, його дружина Голда Шаївна, уроджена Кисляр – кравчиною. Їх донька Лариса – однолітка Інни, доньки Андрієвських.

29 вересня, всупереч наказу німців, Соколови не пішли до Бабиного Яру. Григорій Хрисанфович привів дружину і доньку до Євгенії Андрієвської, яка захувала їх в льосі. Періодично вони ходили до брата Григорія – Михайла Соколова, який мешкав неподалік. Григорій Хрисанфович відвідував свою сім'ю, приносив продукти.

1943 року він довго не з'являвся на вул. Павлівській, 25, де ховалися дружина і донька. Стурбована Голда Шаївна пішла до себе на квартиру на вул. Леніна, але була схоплена поліцаями і розстріляна на розі вулиць Леніна і Чкалова (нині Б. Хмельницького і О. Гончара).

Лариса жила у Андрієвських до самого звільнення Києва, а Інна допомагала матері ховати свою подругу. Пізніше її забрали до себе і виховали дядько – Соколов Михайло Хрисанфович – і його дружина Єлизавета Гнатівна.

Після війни Лариса закінчила торговий технікум, була директором магазину. Євгенія Василівна Андрієвська працювала у відділі кадрів заводу «Червоний гумовик», її донька Інна, яка стала Шаповаловою, була бухгалтером фабрики іграшок. 1998 року їм було присвоєно звання «Праведник Бабиного Яру» і «Праведник народів Світу».